

Sygn. akt: I 1 C 867/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w G. M. S. (1) działający na rzecz J. S.

przeciwko N. M. C., (...) Spółce Jawnej z siedzibą w G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego N. M. C., (...) Spółki Jawnej z siedzibą w G. na rzecz J. S. kwotę 3877,37zł (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt siedem złotych i 37/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

II kosztami postępowania obciąża pozwanego pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi.

UZASADNIENIE

Powód, Powiatowy R. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej Spółki Jawnej (...). C., J. C. z siedzibą w G. kwoty 3877, 37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 29 października 2013 r. J. S. zakupiła u pozwanej ekspres do kawy (...). (...) za cenę 3877, 37 zł, którą następnie w dniu 6 maja 2014 r. zareklamowała w związku z niepoprawnie działającym urządzeniem, co uniemożliwiało dalsze użytkowanie ekspresu zgodnie z jego przeznaczeniem. Powód wyjaśnił, że reklamacja została rozpoznana po ustawowym terminie 14-u dni i w dniu 2.6.2014r ekspres wrócił do J. S. , która stwierdziła, że nie zachodzi zgodność towaru z umową, albowiem ekspres ma uszkodzenia mechaniczne, których wcześniej nie miał. J. S. zgłosiła reklamację , a po braku reakcji pozwanej, w dniu 7.8.2014r odesłała pocztą urządzenie składając powtórnie reklamację. Pozwana nie uznała reklamacji argumentując, że uszkodzenia należało zgłosić kurierowi, który przewoził przesyłkę z ekspresem, mimo interwencji Powiatowego Rzecznika Konsumentów z dnia 12.9., 21.11.2014r, 26.1.2015r . Powód wyjaśnił, że J. S. w dniu 26 stycznia 2015 r. złożyła oświadczenie żądając wymiany ekspresu na wolny od wad, albo do zapłaty wobec odstąpienia od umowy z uwagi na istotną niezgodność towaru z umową i wezwała pozwaną do zwrotu należności objętej pozwem, jednak bezskutecznie.

(pozew – k. 2-5v.)

Pozwana Spółka Jawna (...). C., J. C. z siedzibą w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, że z uwagi na to, że reklamacja została zgłoszona przez J. S. na okoliczność uszkodzenia przesyłki podczas transportu, i zarzuciła, że odbiorca powinien sprawdzić paczkę w chwili odbioru przy kurierze ,a powód powinien wykazać to, że wada tkwiła w wyrobie w dniu jego wydania, a nie była rezultatem uszkodzenia podczas przewozu, bo za to odpowiada doręczyciel, tym samym, że mamy do czynienia z niezgodnością towaru z umową.

(odpowiedź na pozew – k. 42-45)

Sąd zważył, co następuje:

W dniu 29 października 2013 r. J. S. kupiła od firmy Spółka Jawna (...). C., J. C. z siedzibą w G. ekspres do kawy (...). (...) za cenę 3877, 37 zł .

okoliczność bezsporna, a nadto faktura – k. 11

W dniu 6 maja 2014 r. J. S. zgłosiła reklamację zakupionego od firmy Spółka Jawna (...). C., J. C. z siedzibą w G. ekspresu do kawy (...). (...) wskazując na takie nieprawidłowości towaru z umową jak: brak działania kilku funkcji urządzenia. J. S. wniosła o naprawę urządzenia

okoliczność bezsporna, a nadto zgłoszenie reklamacyjne – k. 12,

Spółka Jawna (...). C., J. C. z siedzibą w G. w odpowiedzi na zgłoszoną przez J. S. reklamację naprawiło urządzenie i w dniu 2 czerwca 2014r za pośrednictwem kuriera dostarczyło z powrotem do klienta. W dniu 3.6.2014r J. S. stwierdziła, iż w przedmiotowym towarze występuje niezgodność z umową sprzedaży, albowiem ekspres ma uszkodzoną –pękniętą obudowę mechanizmu zaparzającego, i zarysowania na zewnątrz obudowy . Na tę okoliczność sporządzono protokół z udziałem kuriera w dniu 6.6.2014r .

okoliczność bezsporna, a nadto protokół – k. 13,

W dniu 7 sierpnia 2014 r. J. S. , nie mogąc się skontaktować telefonicznie z Spółką Jawną (...). C., J. C. z siedzibą w G. ,odesłała ekspres do Spółki Jawnej (...). C., J. C. z siedzibą G. ,jednak nadal nikt się z nią nie skontaktował .

dowód ; wniosek konsumenta k. 14-15,pismo (...) z dnia 12.9.2014r k. 15-16,z dnia 21.11.2014r k. 19, odpowiedź pozwanego z dnia 30.9.2014r k. 17-18, 20,21, 22,

W dniu 26.1.2015r J. S. oświadczyła Spółce Jawnej (...). C., J. C. z siedzibą w G., że żąda wymiany towaru na nowy wolny od wad, z uwagi na istotność wady, albo odstępuje od umowy sprzedaży z dnia 29 października 2013 r. Jednocześnie wezwwała do zapłaty kwoty 3877,37 zł w terminie 14-u dni.

okoliczność bezsporna, a nadto oświadczenie o odstąpieniu – k. 25,

Powołany w toku procesu biegły sądowy - rzeczoznawca z zakresie elektroniki i elektrotechniki stwierdził, iż zakupiony przez J. S. ekspres jest uszkodzony mechanicznie – ma pękniętą ścianę boczną konstrukcji, pęknięte trzy zaczepy śrub mocujących tę samą ścianę boczną konstrukcji do podstawy urządzenia, w podstawie urządzenia znajduje się niewielki nienaturalny otwór o średnicy ok. 2 mm, nieznacznie jest też uszkodzony pojemnik na wodę ,boczna pokrywa zewnętrzna jest nieznacznie wgnieciona. Zdaniem biegłego stwierdzone uszkodzenia wynikają z silnego jednoczesnego udaru mechanicznego tj., przyłożenie zewnętrznej znacznej siły działającej bezpośrednio na podstawę urządzenia w momencie, kiedy nie był w nim umocowany pojemnik na wodę i kiedy nie było zapakowane w karton. Uszkodzenie pojemnika na wodę nie ma związku z w/w opisanymi uszkodzeniami i mogło powstać podczas normalnego użytkowania. Do tego typu uszkodzeń mogło dojść na skutek osunięcia się urządzenia bądź upuszczenia go ze znacznej wysokości na twardą powierzchnię na której mógł znajdować się przypadkowy przedmiot, który spowodował powstanie otworu ok. 2 mm. Zdaniem biegłego obecny stan urządzenia nie ma wpływu na jego działanie zgodnie z przeznaczeniem o ile zostanie podłączona elastyczna rurka , a jej brak stwierdzony podczas oględzin obniża jego/ ekspresu/ użytkowanie, bo nie można przygotowywać napojów z mlekiem. Biegły nie wykluczył, że uszkodzenie powstało podczas transportu, mogło powstać podczas przygotowywania do transportu, jednakże nie powstało podczas transportu z dnia 7.8.2014r, tj. kiedy J. S. odesłała ekspres do Spółki Jawnej (...). C., J. C. z siedzibą G..

dowód: opinia biegłej sądowej – k. 132-146

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Ponadto Sąd dał wiarę opinii biegłego sądowego - rzeczoznawcy w zakresie elektroniki i elektrotechniki. Na podstawie wskazanej opinii Sąd ustalił istnienie niezgodności z umową towaru z uwagi na uszkodzenia, które powstały podczas, kiedy ekspres znajdował się u pozwanego celem naprawy, odesłany przez J. S. w dniu 6.5.2014r.

Sąd oparł się w całości na w/w opinii biegłego, albowiem została ona sporządzona przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia, wiedzę i doświadczenie w tym zakresie.

W ocenie Sądu nie zachodziła potrzeba dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej, albowiem kwestię istotności niezgodności towaru z umową Sąd był w stanie ocenić sam na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. W tym zakresie szczególnie istotne znaczenie miały pisma wymieniane jako korespondencja powoda z pozwanym oraz opinia biegłego. Wobec powyższego Sąd pominął wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. S. (2) na okoliczność wadliwości zakupionego urządzenia, albowiem, wadliwość powodująca odesłanie w dniu 6.5.2014r nie była kwestionowana przez pozwanego, a wadliwość stwierdzona w dniu 3.6.2014r po doręczeniu z powrotem nabywcy, jest przedmiotem opinii biegłego.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że J. S. – działając jako konsument – zakupiła u pozwanej ekspres do kawy, który następnie zareklamowała. Poza sporem pozostawało również to, że pozwana uwzględniła zgłoszoną reklamację, naprawiła ekspres i odesłała go za pomocą firmy kurierskiej, a także to, że ekspres dotarł do J. S. uszkodzony mechanicznie – ma pękniętą ścianę boczną konstrukcji, pęknięte trzy zaczepy śrub mocujących tę samą ścianę boczną konstrukcji do podstawy urządzenia, w podstawie urządzenia znajduje się niewielki nienaturalny otwór o średnicy ok. 2 mm, nieznacznie jest też uszkodzony pojemnik na wodę, boczna pokrywa zewnętrzna jest nieznacznie wgnieciona. Spór sprowadzał się do ustalenia czy w niniejszej sprawie mamy do czynienia z niezgodnością towaru z umową oraz jej charakteru (czy jest ona istotna czy nieistotna). W konsekwencji sporne było czy J. S. skutecznie odstąpiła od umowy sprzedaży i czy zasadnie domaga się od pozwanej zwrotu zapłaconej ceny.

W ocenie Sądu powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 61.kc stanowi, że :” § 1. Organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych mogą, za zgodą osoby fizycznej wyrażoną na piśmie, wytaczać powództwa na jej rzecz w sprawach m. in. o ochronę konsumentów;”

Art. 62.kc stanowi, zaś, że :” § 1. Do organizacji pozarządowych wytaczających powództwa na rzecz osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze wytaczającym powództwo na rzecz oznaczonej osoby, z wyjątkiem art. 58 zdanie drugie.

Powód wystąpił w tej sprawie właśnie w takiej roli i działa n a rzecz J. S..

Zważyć należy, iż strony niniejszego sporu łączyła umowa sprzedaży konsumenckiej. Roszczenie powoda wynikające ze wskazanej umowy uregulowane zostało w ustawie z dnia 22 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz.U. z 2002 r. nr 141 poz. 1176), w brzmieniu poprzednim, bowiem umowa została zawarta przed 25.12.2014r, a w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie, przez przepisy Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 cytowanej ustawy „sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową, w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem 6 miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania”. Stosownie zaś do ustępu 3 tego przepisu „w

przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do którego towar ten jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju”.

W przypadku niezgodności towaru z umową, stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że wymiana lub naprawa są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów, wówczas to, jak również wtedy, gdy sprzedawca nie zdoła uczynić zadość żądaniu w odpowiednim czasie lub naprawa lub wymiana narażałaby kupującego na znacznie niedogodności, kupujący może domagać się obniżenia ceny lub odstąpić od umowy.

Zważyć należy, że określone w art. 4 ust. 3 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej przesłanki domniemania zgodności towaru z umową zostały podzielone na te, których stwierdzenie jest obiektywnie możliwe (zdanie pierwsze odwołuje się do celu, w którym towar jest zwykle używany, oraz właściwości odpowiadających właściwościom typowym dla towarów tego rodzaju, co objęty umową), oraz te, które są oparte na subiektywnym przekonaniu o występowaniu określonych cech towaru (opartym na oczekiwaniach, których podstawą są publiczne zapewnienia osób określonych w zdaniu drugim).

Obiektywne przesłanki odwołują się do zdatności towaru do celu typowego dla towaru tego samego rodzaju oraz właściwości typowych dla towaru tego samego rodzaju. Ocena zgodności towaru z ww. przesłankami opiera się na porównaniu cech nabytego towaru konsumpcyjnego z normalnymi właściwościami i determinowanym przez nie typowym celem użytkowym. Towar stanowiący odniesienie dla oceny ma być tego samego rodzaju, co towar jej poddany.

Towar, aby zostać uznany za nadający się do zwykłego użytku, musi nadawać się do celu wyznaczonego przez jego normalne używanie, pod którym należy rozumieć wszelki użytek, do którego może on być przeznaczony ze względu na posiadane cechy i właściwości. Towar winien także posiadać właściwości odpowiednie dla towarów tego samego rodzaju, niezależnie od ich powiązania z normalnym celem użytkowym ww. towarów.

Natomiast odpowiedzialność sprzedawcy za niezgodność towaru z jego wyobrażeniem, opartym na zapewnieniach złożonych w warunkach artykułu 4 ustawy, występuje w przypadkach braku odpowiednich właściwości, tj. braku bądź obniżenia stopnia nasilenia cech pozytywnych bądź podwyższenia stopnia nasilenia dopuszczalnych cech ujemnych. (por. Komentarz do ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Marlena Pecyna, Lex/el2003).

W celu zbadania zasadności powództwa należało ocenić czy rzecz sprzedana była w chwili jej wydania po naprawie reklamacyjnej niezgodna z umową, tak jak to podnosił powód.

W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, który stwierdził, że zakupiony u pozwanej ekspres posiada wady w postaci uszkodzeń mechanicznych – ma pękniętą ścianę boczną konstrukcji, pęknięte trzy zaczepy śrub mocujących tę samą ścianę boczną konstrukcji do podstawy urządzenia, w podstawie urządzenia znajduje się niewielki nienaturalny otwór o średnicy ok. 2 mm, nieznacznie jest też uszkodzony pojemnik na wodę, boczna pokrywa zewnętrzna jest nieznacznie wgnieciona. Zdaniem biegłego stwierdzone wady wynikają z uszkodzenia poprzez osunięcie się urządzenia bądź upuszczenie go ze znacznej wysokości na twardą powierzchnię na której mógł znajdować się przypadkowy przedmiot, który spowodował powstanie otworu ok. 2 mm, kiedy nie był w nim umocowany pojemnik na wodę i kiedy nie było zapakowane w karton.

W oparciu o powyższe Sąd przyjął, iż zakupiony przez powódkę towar – ekspres do kawy – był niezgodny z umową w chwili, kiedy wrócił z naprawy gwarancyjnej w dniu 2.6.2014r, albowiem został uszkodzony podczas, kiedy znajdował się u pozwanego odesłany do naprawy gwarancyjnej.

Zgodnie zaś z art. 8 ust. 1 ustawy „jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa

albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny stopień zaspokojenia”.

Skorzystanie przez kupującego z prawa odstąpienia od umowy uregulowano zaś w ust. 4 art. 8 cytowanej ustawy, który stanowi, że „jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określeniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia”.

Mając na względzie przywołaną regulację uznać należy, iż przy korzystaniu z uprawnień, jakie konsumentowi przyznaje instytucja rękojmi, priorytet ma żądanie dokonania nieodpłatnej naprawy albo wymiany towaru na nowy. Natomiast roszczenia wtórne – odstąpienie od umowy albo żądanie obniżenia ceny – znajdują zastosowanie jedynie w ściśle określonych sytuacjach. Należą do nich następujące okoliczności:

- 1) naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów;
- 2) jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość żądaniu naprawy albo wymiany towaru na nowy w odpowiednim czasie;
- 3) naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności.

Przy czym, aby skorzystanie przez kupującego z prawa odstąpienia od umowy uznać za uzasadnione, winna nastąpić choć jedna ze wskazanych sytuacji. Powołane przepisy ograniczają skuteczność odstąpienia konsumenta od umowy sprzedaży statuując warunki konieczne, które najpierw winny zostać spełnione. Regulacja ustawy o sprzedaży konsumenckiej poprzez uzależnienie dopuszczalności odstąpienia od umowy od braku możliwości żądania naprawy lub wymiany lub przesłanek określonych w art. 8 ust. 4 redukuje swobodę decyzyjną nabywcy towaru konsumpcyjnego.

Zgodnie z punktem pierwszym kupujący nie może żądać naprawy towaru lub wymiany jego na nowy, jeżeli zaspokojenie tych roszczeń jest niemożliwe lub wiąże się z nadmiernymi kosztami. Na wyżej wymienione przesłanki, jako zwalniające z obowiązku wykonania zgłoszonego żądania, może powoływać się sprzedawca, na którym też ciąży obowiązek ich wykazania. Wyjątek ten nie znajduje więc zastosowania w niniejszej sprawie.

Natomiast dwie pozostałe przesłanki dotyczą sytuacji, gdy kupujący zwolniony jest z obowiązku żądania naprawy albo wymiany towaru i może od razu odstąpić od umowy (albo żądać obniżenia ceny). Ma to miejsce, gdy sprzedawca nie zdoła uczynić zadość żądaniu naprawy lub wymiany w odpowiednim czasie. W doktrynie wskazuje się, że przy ocenie czy sytuacja ta ma miejsce należy, co do zasady, nałożyć na kupującego obowiązek domagania się naprawy lub wymiany, albowiem taki wniosek można wysnuć ze sformułowania regulacji art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, a poza tym dopiero po upływie odpowiedniego czasu, możliwym jest dokonanie oceny czy sprzedawca zadośćuczynił roszczeniu w tym okresie. Wyjątkowo jedynie, od żądania naprawy lub wymiany kupujący może odstąpić, gdy ze względu na właściwości towaru lub cel umowy sprzedaży konsumpcyjnej zadośćuczynienie tym żądaniom, choćby najszybciej według możliwości sprzedawcy, nie zdoła przywrócić towaru do stanu zgodności z umową (por. Marlena Pecyna, Komentarz do art. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i zmianie Kodeksu cywilnego, Lex/el2003). Stosownie do treści art. 8 ust. 4 przy określeniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia. Pierwszorzędne znaczenie w tej kwestii należy przypisać interesowi nabywcy.

Kolejną przesłanką, od której ustawa uzależniła skuteczność odstąpienia przez konsumenta od umowy, są znaczne niedogodności, na jakie narażony byłby nabywca przez naprawę lub wymianę. Na tle art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej przyjąć należy, że ustawa dopuszcza dokonanie oceny skutków obowiązkowego skorzystania przez nabywcę z żądania naprawy bądź wymiany także przed wykonaniem uprawnienia i na jej podstawie

ich pominięcia (por. Marlena Pecyna, Komentarz do art. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i zmianie Kodeksu cywilnego, Lex/el2003). W doktrynie trafnie wskazuje się, iż ustawa nie określa, co należy rozumieć pod pojęciem niedogodności i wywodzi się, że z tego powodu pod uwagę mogą być brane wszelkie okoliczności (inne niż wymienione jako wyżej omówione przesłanki z art. 8 ust. 4), które powodują negatywne skutki dla nabywcy, przy czym stopień ich negatywnego oddziaływania na szeroko rozumiany interes (tj. z uwzględnieniem interesu osobistego) nabywcy winien być uznany za znaczny tj. przeważający nad interesem sprzedawcy (por. tamże).

Zbadać tym samym należało, czy w niniejszej sprawie wyczerpane zostały przesłanki skorzystania przez powódkę z odstąpienia od umowy.

Należy wskazać, że J. S. w zgłoszeniu reklamacyjnym w pierwszej kolejności wносиła o naprawę, zaś pozwana uwzględniła żądanie reklamacyjne i naprawiła przedmiot, jednakże w chwili, kiedy znajdował się w naprawie i pod pieczęą pozwanej, doszło do uszkodzeń opisanych w opinii biegłego, z którymi został odesłany J. S. i w dniu 2.6.2014r przez nią odebrany, następnie znowu 7.8.2014r – odesłany z reklamacją i wtedy już pozwana nie uwzględniła reklamacji, twierdząc, że za przesyłkę odpowiada doręczyciel . Wobec powyższego J. S. przysługiwało kolejne uprawnienie z rękojmi za wady fizyczne rzeczy – odstąpienie od umowy lub żądanie obniżenia ceny. Wobec złożonego przez J. S. oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży, dla oceny jego skuteczności, należało zbadać czy stwierdzona niezgodność towaru z umową jest niezgodnością istotną.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności korespondencji J. S., R. z pozwaną– Sąd ustalił, że J. S. zakupiła ekspres do kawy będący przedmiotem niniejszego postępowania celem użytkowania go do zaparzania kawy i kawy z mlekiem zgodnie z przeznaczeniem tego urządzenia w swoim gospodarstwie domowym. Natomiast ekspres bez rurki i z popękana obudową przestał spełniać cel, dla którego został zakupiony. Wobec powyższego Sąd uznał, że niezgodność zakupionego towaru z umową jest istotna. Tym samym Sąd uznał, że J. S. skutecznie odstąpiła od umowy i zasadnie domaga się od pozwanego sprzedawcy zwrotu zapłaconej ceny.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 8 ust. 4 w/w ustawy w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził od pozwanej spółki na rzecz powódki kwotę 3877,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. i w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.), obciążając nimi w pkt II wyroku pozwaną jako stronę przegrywającą postępowanie, ale wobec faktu, że nie były znane dokładnie koszty tego postępowania w chwili wyrokowania, bo w toku jest zażalenie na postanowienie o wynagrodzeniu biegłego, Sąd ;pozostawił szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi .